

— Jaj, mondd hát hamar, mit kell tennem?

Röviden hangzik a felelet:

— *Tartsd meg a tízparancsolatot!*

Julika lélekzetét is visszafojtva, sokáig néz a tündező alakok után, mélyen elgondolkozik, majd sarkonfordul és szaladni kezd hazafelé...

Ott aztán szerencsésen be is kerül a kapun és nyomban úgy érzi, mintha nagy kődarab esne le szívéről: a tanya népe még mindig az igazak álmát alussza! Nyilván sejtelnük sincs az ő kirándulásáról!

Sietve fordul az ólakba — nincs biz' ott semmi baj! A macacok is megélték s a baromfihad is előkerül kakasszóra.

Az egész rejtelmes éjszaka egyedül Julika szívében hagyott mélyenható nyomokat.

Julikáéban, aki idővel olyan dolgos, becsületes, istenfélő lányzóvá serdült, hogy messzi környék legényei vetekedtek a kezéért. Feleségül is ment hétvármegye legmódosabb daliájához, aki azóta sem szünt meg magasztalni az ő nagyszerű Julikájának nagyszerű tulajdonságait.

— Valóságos földreszállt angyal ez az asszony! — Kérkedik büszke örömmel. — Szinte attól tartok, hogy egyszeresak meg-gondolja magát és visszarepül az egekbe.

— Ne féljen kend attól, édes uram — mosolyog ilyenkor Julika asszony. — Nem vágyódnám én el innen, megtaláltam én már a mennyországomat itt is.

És boldogságtól kipirult arccal hajlik gügyögő kisfia bölcsője fölé...

Udvardy Raác Emm

Karácsonya.

*Karácsonyfa! Világ fénye!
Te világítsz földre, égre.
Amíg a te fényed ragyog,
mosolyognak kicsik, nagyok.*

*Karácsonyfa! Világ béke!
Te alattad van a béke.
Együtt vannak ott a hűvek,
ölelkeznek minden szívek.*

*Karácsonyfa! Világ gyöngye!
Kincseket szorsz a göröngyre.
Amíg te állsz: jó mindenki
s nem szegény a földön senki.*

*Karácsonyfa! Világ fája!
A szívünket tegyük rája
ajándékul a Kisdednek,
örömére az Istennek.*

Csomörkányi Pál.